Quelle: http://manuscripta.at/?ID=508
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

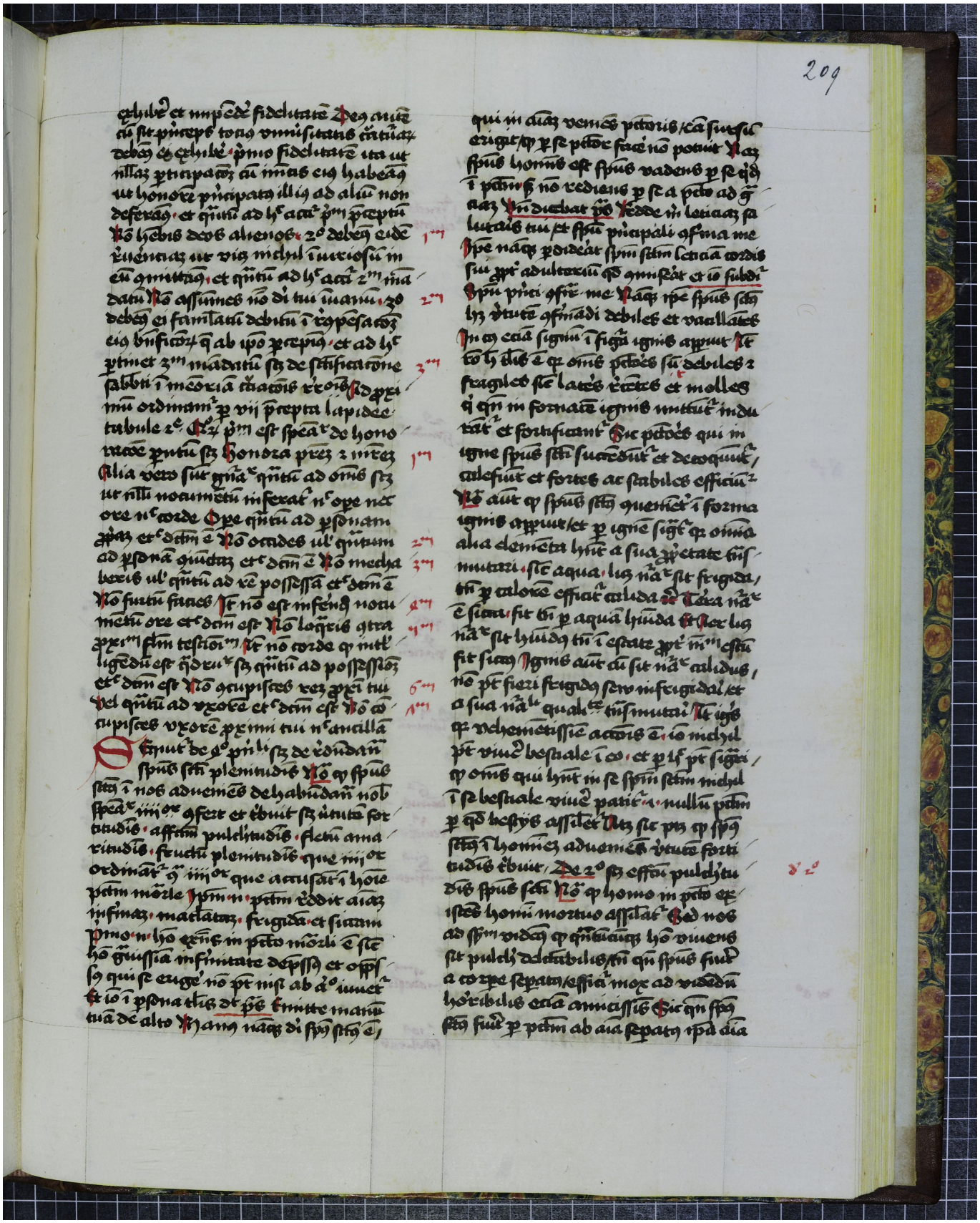

209

ecclie et unpcede fidelitate. Deq autē
cū sit princeps totiusq vnisitatis cātuaq
debeq ecclie. primo fidelitate tua ut
nullaq ptiipatoq cū inimicis eiq habeāq
ut honore principatoq illiq ad aliū non
deferāq. et qūtū ad hec acta p̄m preceptū
Non habebis deos alienos. 2o debeq eide
ēuēniaq ut viri michi iuriosū in
eū qmittāq. et qūtū ad hec acta 2m mā
datū Non assumes nō di tui in vanū. 3o
debeq ei familiari debitū i ēpēsaeq
eiq bnificiq q ab ipo p̄cepiq. et ad hec
ptinet 3m mandatū sēt de sēctificatione
sabbati i memoria tūaciōis ēt oīb sēd pri
mū ordinam p vij preceptū lapidee
tabule 2e. Ista p̄m est spēat de hono
rande patrū sēt honora patrē 2 matrē
filia vero sue gnāte qūtū ad omīs sēt
ut nullū nocumētū inferat nec ope nec
ore nec corde. Ope qūtū ad ipsum
qpaq et dicim ē Non occides ul' qūtum
ad ipsum qūctaq et dicim ē Non mecha
beris ul' qūtū ad rē possessā et dicim ē
Non furāū furaes. Sēt nō est mfēnd nocu
mētū ore et dicim est Non loqēris qtra
qpm testiom. Sēt nō corde q mtl'
ligēdū est qd ocu sēt qūtū ad possessiōq
et dicim est Non concupisces rem qpm tua
vel qūtū ad vxorē et dicim est Non co
cupisces vxorē qpm tua nec ancillā
Sequitur de 4o pnl sēt de ēdudan
spūs sēti plenitudē. Nō q spūs
sēti i nos aduenēs dehabūdan nos
spēat 4m or afert et ēbuit sēt ūtute for
titudē. affām pulcitudē. fletū anna
ritudē. fructū plenitudē. que m or
ordinat q m or que accusat i hoc
petm mōtle. Ipm n. petm ēddit aliaq
infimaq. maclatāq. frigida et sicca
Primo n. ho qūc in peto mōtis ē. sēt
ho qūssia infinitate depssa et oppl
so qui se erigē nō pt nisi ab alio iuuet
et ro i psona tlig de pēt. Emitte manū
tuā de alto. Nam nūq di spūs sēti ē,

qui in aliaq venēs petoris, ea sue sū
erigit, q ipse pēdor sūe nō potuit. Naq
spūs hominis est spūs vadens p se qd
i petm. Sēt nō redeuns p se a peto ad
aliaq. Vnde dicebat nō. Redde mi letiaq sa
lutaris tui et spū principali confirma me
Ipse nāq podeāt spm sēti letiāq cordis
sui pri adulterium sēd amittāt et ro subdi
spū pnci confirmāt me. Naq ipse spūs sēti
lyz vtute confirmādi debiles et vacillantes
in q ceā signū i figū ignis apparuit. Et
to hoc dicit ē q omīs petores sū debiles 2
fragiles sēt lacēs ēcētes et molles
q qui in formacē ignis mittūt indu
rant et fortificant. Sic petores qui in
igne spūs sēti sūcendūt et decoquunt,
calefiūt et fortes ac stabiles efficiūt.
Nō aut q spūs sēti quiescit i forma
ignis apparuit, et p ignē sigt q omīa
alia elementa hnt a sua pēcetate tīs
mutari. sēt aqua. luz nāt sit frigida,
tm p calorē efficit calida. Sed terra nāt
ē sicca. sit tm p aquā hūida et sēt luz
nāt sēt hūida tm i ēcetate pēt in m esse
sicca. Ignis aut cū sit nāt calidus,
nō pt fieri frigida sed in frigida, et
a sua nāli qualitē tīs mutari. Sēt igis
q vehementissime actoris ē. ro michi
pt viuēd bestiale i co. et p hoc pt sigi
q omīs qui hnt in se spm sēti michi
i se bestiale viuēd patiē. nullū petm
p qd bestiis assimilēt. Naq sic pts q spū
sēti i homiēs aduenēs virtutē forti
tudis ēbuit. De 2o sēt effūs pulcitu
dis spūs sēti. Nō q homo in peto et
iste homo mortuo assimilat. Sed nos
ad spm videāq q qūtūcūq ho viuens
sit pulcri delectabilis, tm qui spūs sūd
a corpe separat, efficit mox ad videndū
horribilis ceca amicissis. Sic qn spū
sēti sūd p petm ab aia separat, ipa dia